

ՄԱՆԿԱՊԱՏՄԱՆԵԿԱՆ ՀՈՐԻՉՈՆ

ՅԱԽԵԼՈՒԱԾ «ՀՈՐԻՉՈՆ» ՇԱՔԱԹԱԹԵՐԹԻ

ՄԱՐՏ 2021

ԱՆԻ ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԸ

Բագրատունեաց թագաւորութեան մայրաքաղաքն էր Անին, քառասուն դուռով եւ հազար ու մէկ եկեղեցիներով:

Անին Բագրատունեաց շրջանին մեծ ու գեղեցիկ քաղաք մըն էր, օժտուած բազմաթիւ եկեղեցիներով, պալատներով եւ հրաքիսային քարերով շինուած գեղեցիկ պարիսպներով:

Ան քարուքանդ եղած է, յատուկ շինութիւնները անհետացած են քաղաքի փլատակներուն տակ:

ԳԱՐՈՒՆ

Գարունը տարուան չորս եղանակներէն մէկն է:

Գարնան ցերեկը կ'երկարի եւ օդի ջերմաստիճանը կը բարձրանայ:

Գարունը հիւսիսային կիսագունդին մէջ կը սկսի Մարտ 20-ին (նահանջ տարին Մարտ 21-ին), իսկ հարաւային կիսագունդին մէջ՝ (ինչպէս Աւստրալիա) Մեպտեմբեր 22-ին:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՅԱՂԹԱԿԱՆ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

Երբ Յիսուս աշակերտներուն հետ Երուսաղէմ կ'երթար, աշակերտներէն երկուքը դրկեց, ըսելով. «Գացէք այդ ձեր դիմացի գիւղը, հոն կապուած աւանակ մը պիտի գտնէք, արձակեցէ՛ք զայն եւ հոս բերէք: Եթէ մէկը ըսէ ձեզի. «Այդ ի՞նչ կ'ընէք», ըսէ՛ք. «Տիրոջը պէտք է» եւ իսկոյն հոս պիտի դրկէ զայն»:

Երկու աշակերտները գացին ու գտան աւանակը ինչպէս որ իրենց ըսած էր Յիսուս: Արձակելու ատեն հոն գտնուողներէն ոմանք հարցուցին. «Ի՞նչ կ'ընէք, ինչո՞ւ կ'արձակէք այդ աւանակը», աշակերտները պատասխանեցին. «Տիրոջը պէտք է»: Եւ թոյլ տուին իրենց:

Երբ աւանակը բերին Յիսուսի, անոր վրայ իրենց հագուստները փռեցին եւ Յիսուս նստաւ աւանակին վրայ: Շատեր իրենց հագուստները կը փռէին ճանապարհին վրայ, ուրկէ Յիսուս կ'անցնէր, իսկ ուրիշներ ճիւղեր կը կտրէին ծառերէն եւ կը տարածէին ճամբուն վրայ: Առջեւէն գացողներն ու իրենց հետեւողները կ'աղաղակէին. «Ովսաննա Բարձրեալին, օրհնեալ է ան, որ Տիրոջ անունով կու գայ»:

Յիսուս մտաւ Երուսաղէմ ու գնաց տաճարը:

ՏԱՍԸ ԿՈՅՍԵՐՈՒ ԱՌԱԿԸ

Հինգ իմաստուն եւ հինգ յիմար կոյսեր կ'երթային փեսան դիմաւորելու: Հինգ իմաստունները իրենց լապտերներուն հետ ձեռք առին, իսկ յիմարները՝ ոչ: Երբ փեսան դիմաւորելու ժամանակը եկաւ, լապտերներուն ձեռքը վերջացեր էր: Անոնք, որոնք ձեռք չունէին, վերադարձան ձեռք գնելու: Այդ ժամանակ փեսան եկաւ եւ պատրաստ եղողները փեսային հետ հարսանիքի սրահ մտան:

Եկեղեցւոյ մէջ, ժամերգութեան ընթացքին, տասը մանուկներէն հինգը իրենց ձեռքին մէջ կ'ունենան վառած մոմ, որ կը խորհրդանշէ հինգ իմաստուն կոյսերը, իսկ միւս հինգը՝ մարած մոմ, որ կը խորհրդանշէ հինգ յիմար կոյսերը:

ՀԵՔԻԱԹ՝ ԱՆԲԱՆ ՀՈՒՐԻՆ

Յովհաննէս Թումանեան

Կար ու չկար կին մը կար: Այս կինը աղջիկ մը ունէր, անունը Հորի:

Հորին ծոյլ և անշտորիք աղջիկ մըն էր, ան մինչև իրիկուն պարապ կը նստէր ու կ'երգէր:

Հարեանները անունը կը դնէն Անբան Հորի, մինչ մայրը տունէ տուն պտտելով աղջիկը կը գովէ:

Այս գովասանքը կը հասնի երիտասարդ վաճառականի մը ականջը և կը պսակուի Անբան Հորիին հետ:

Ժամանակ մը ետք, երիտասարդ վաճառականը տասը-քսան շալակ բամպակ կ'առնէ, կը տանի կնոջը ու կ'ըսէ.

«Ես հեռու տեղ պիտի երթամ առուտորի համար, դուն այս բամպակը մաքրէ՛, մանէ՛, վերադարձիս տանիմ, ծախեմ, հարստանանք»:

Անբան Հորին Բամպակը կը նետէ գետը, որպէսզի գորտերը մաքրեն:

Քանի մը օրէն ետ կու գայ և գորտերուն կ'ըսէ. «Փեփել, Կեկել, մանածը բերէք»:

Գորտերը կը կռկռան և մանածը չեն բերեր: Յանկարծ Հորիին աչքին կը զարնէ գետի ափերուն և քարերուն փաթթուած կանաչ մամուռը:

-Վայ,- կ'ըսէ,- սա ինչ բան է, տնա, թէ՛ մաքրեր և մաներ են, թէ՛ իրենց համար գորգ հիւսեր են: Ոտնամանները կը հանէ և ջուրը կը մտնէ: Յանկարծ ոտքը կը դալի կոշտ բանի մը: Կը հանէ, կը տեսնէ որ կտոր մը ոսկի է, ոսկիի կտորը փէշին մէջ կը պահէ, կ'երթայ տուն:

Մարդը առուտորի տեղէն կու գայ, կը տեսնէ ոսկիի մեծ կտոր մը:

- Այ կնիկ, այս ինչ ոսկի է:

- Հապա՛, բամպակը Փեփելին ու Կեկելին ծախեցի, բամպակին դրամն է:

Մարդը կը հրաւիրէ կնոջը մայրը, շտրիակալութիւն կը յայտնէ, որ այսպիսի խելացի, շտրիքով, աշխատասէր աղջիկ մեծցուցած է:

Հորիին մայրը խորամանկ կին մըն է եղեր: Կը վախնայ որ փեսան նորէն գործ յանձնէ աղջկան և գաղտնիքը մէջտեղ ելլէ: Երբ սեղանին շուրջ նստած էին բզեզ մը կը մտնէ ներս և բզզալով կը դառնայ սենեակին մէջ:

Հորիին մայրը ոտքի կ'ելլէ, բարև կու տայ բզեզին ու կ'ըսէ.

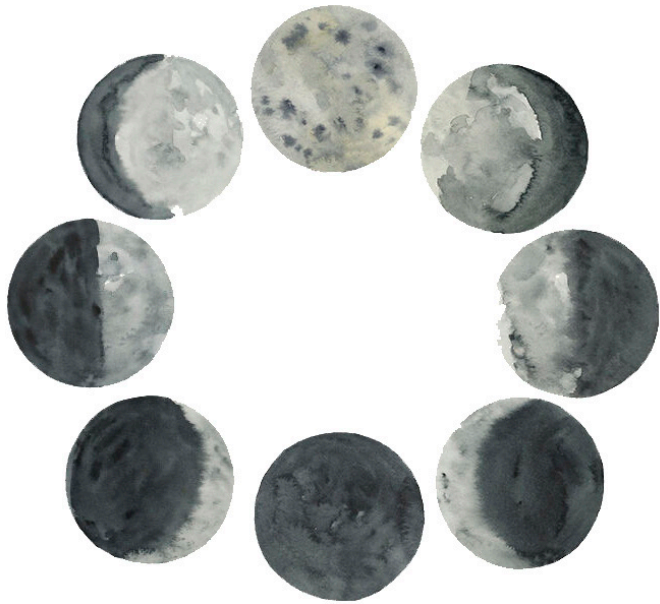
- Բարով եկար, սիրելի՛ մօրքոր, ինչպէ՛ս ես, ո՞ր ես, այսքան ատեն է չես երևիր. քեզի ո՞վ ըսաւ որ այդքան աշխատիս և այս վիճակին հասնիս...

Փեսան կը մնայ զարմացած ու կ'ըսէ.

- Մայրիկ, խենթացա՞մ, այդ բզեզին ինչէ՛ր կ'ըսես, ինչո՞ւ զայն մօրքոր կը կոչես...

- Այ որդի,- կ'ըսէ զոքանչը, քեզմէ պահել չեմ կրնար, դուն ալ իմ որդիս ես: Հապա՛, այդ բզեզը իմ մօրաքոյրս է: Խեղճը շատ աշխատասէր կին էր, ամբողջ օրը կ'աշխատէր: Շատ աշխատելէն կծկուեցաւ պզտիկցաւ: Այնքան պզտիկցաւ, որ բզեզ դարձաւ:

Փեսան երբ այս կը լսէ, քիչ կը մնայ որ շրթունքը պատռի վախէն: Ան խստօրէն կը պատուիրէ Հորիին որ ալ չաշխատի, որպէսզի մօրաքրոջ պէս բզեզ չդառնայ:

ԼՈՒՍԻՆԸ

Լուսինը երկնային մարմին մըն է ինչպէս աստղերն ու մոլորակները:

Լուսինը մութ, ցուրտ եւ քարքարոտ մարմին մըն է, ան արեւուն լոյսն է որ կ'արտացոլայ, այսինքն երբ արեւուն լոյսը լուսինին վրայ իյնայ, ան ալ իր կարգին լոյսը մեզի կը փոխանցէ:

Լուսինը ունի երեք ձեւ՝ մահիկ, կիսալուսին եւ լիալուսին:

Լուսինին վրայ մարդիկ չեն բնակիր, որովհետեւ այդտեղ չկան օդ եւ ջուր:

Յերեկը ջերմաստիճանը կը հասնի 120 աստիճանի, իսկ գիշերը -163 աստիճանի:

ԱՌԱՎ՛ ԿԱՂ ԶԻՆՈՒՈՐԸ

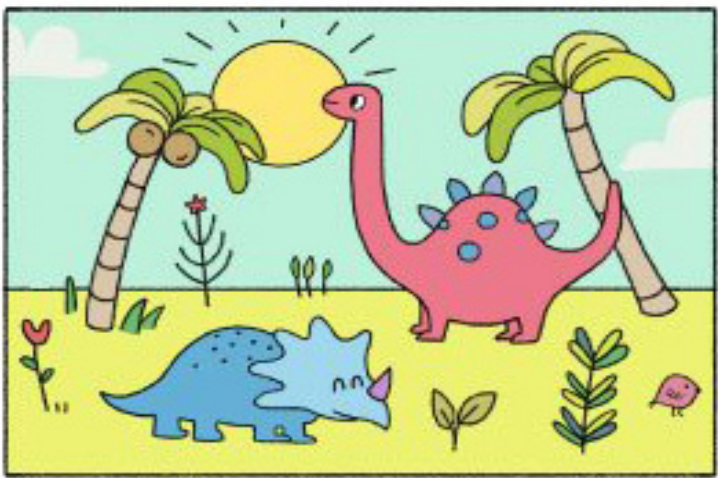
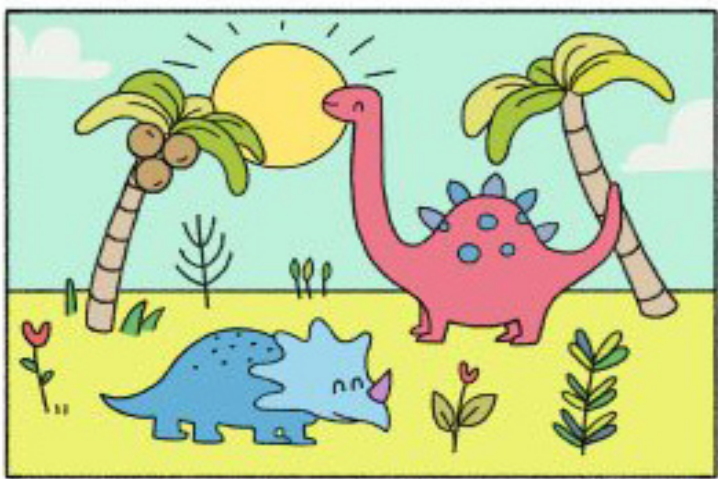
Վարդան Այգեկցի

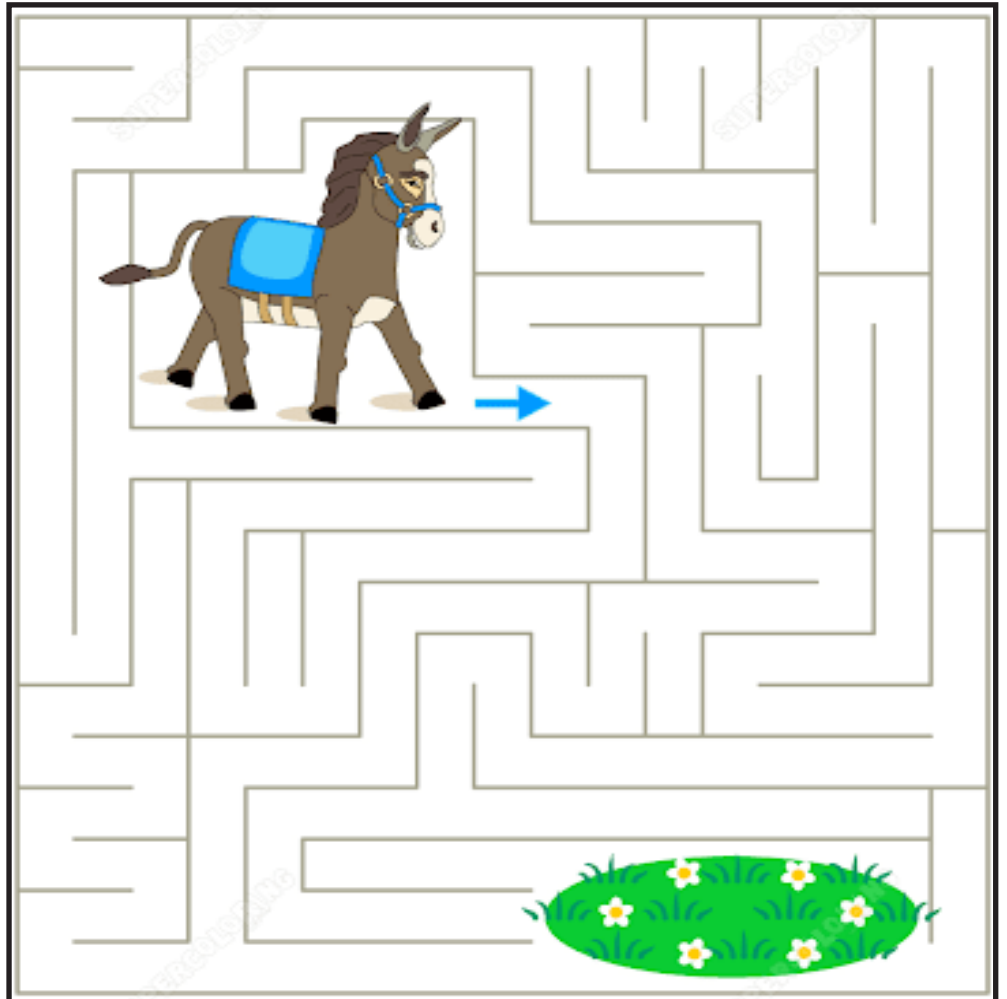
Իմաստուն, բայց կաղ զինուոր մը պատերազմի կ'երթայ: Զինուորներէն մէկը անոր կ'ըսէ. «Խեղճ զինուոր, ո՞ւր կ'երթաս: Թշնամիները իսկոյն կը սպաննեն քեզ, որովհետեւ կաղ ես եւ չես կրնար փախչիլ»:

Իմաստուն զինուորը կը պատասխանէ. «Ո՛վ անմիտ, ես պատերազմի չեմ եկած մեռնելու համար, այլ կռուելու եւ յաղթելու»:

ԺԱՄԱՆՑ

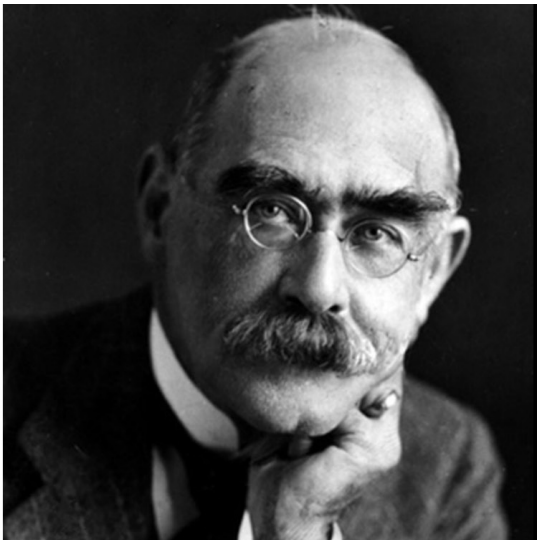
Գորիւն նկարներուն 7 տարբերութիւնները

Գորիւն ճիշդ ճամբան

Գորիւն ճիշդ շարքը

Հեղինակ՝
ՔԻՓԼԻՆԿ
(անգլիացի բանաստեղծ)
Թարգմ.՝ Մուշեղ Իշխան

ԵԹԷ

Եթե կրնաս պահել գլուխդ առանձին,
Երբ խուճապի մէջ է չորս դիդ ամէն մարդ,
Եթե կրնաս վստահ ըլլալ քու անձին,
Երբ ուրիշներ կը կասկածին քու վրադ,

Եթե կրնաս միշտ սպասել անձանձիր,
Կամ չստել՝ շրջապատուած սուտերով,
Ատողներու միջև մնալ սիրալիր,
Եթե կրնաս ըլլալ բարի, բայց ուժով.

Եթե կրնաս դուն երազել և սակայն
Զըլլալ գերին երազներուդ գերիշխող,
Յաղթանակէն ետք հանդիպիլ պարտութեան
Եւ նոյն ձևով ընդունիլ գոյգն այս խաբող.

Եթե կրնաս լսել քու խօսքդ վճիտ
Զարափոխուած յիմարներու ծուղակի
Ու խորտակուած տեսնել մեծ երկը կեանքիդ,
Բայց վերստին գայն շինելու գաս ծունկի.

Եթե կրնաս շահը հազար ճիգերու
Մէկ հարուածով յանձնել բախտի սեղանին
Եւ անտրտունջ, առանց երբեք ողբալու
Վերսկսիլ ծայրէն ամէն ինչ կրկին,

Եթե կրնաս սիրտ ու ջիղեր ու մկան
Մաշումէն ետք նորէն լարել անդադար
Եւ դիմանալ, երբ կորած է ամէն բան,
Բացի կամքէն, որ կը մնայ մէջդ վառ.

Եթե կրնաս արքաներու հետ պարզուկ,
Ամբոխին մէջ՝ առաքինի ըլլալ միշտ,
Եթե մարդիկ անգօր են քեզ առթել վիշտ
Եւ ամէնուն կու տաս արժէքն իր արդար,

Եթե սիրես, բայց սիրոյ խենթ չդառնաս.
Քնկդ է երկիրն ու իր գանձերն անհամար
Եւ աւելին՝ այն ատեն Մարդ ես, տղաս:

Ո՞Վ Կ'ՈՒԶԷ ԸԼԼԱԼ ԲԱԶՄԱԳԷՏ

1.- Յիսուս զոր կենդանիին վրայ նստած մտաւ Երուսաղէմ:
ա.- ձի
բ.- աւանակ
գ.- էշ

2.- Պատերազմի գացող իմաստուն զինուորը...
ա.- կոյր էր
բ.- խուլ էր
գ.- կաղ էր

3.- Ո՞վ գրած է «Անբան Հուրին» հեքիաթը:
ա.- Յովհաննէս Թումանեան
բ.- Ղազարոս Աղայեան
գ.- Վարդան Այգեկցի

4.- Անբան Հուրին...
ա.- աշխատասէր էր
բ.- ծոյլ էր
գ.- գիտակից էր

5.- Ո՞ր թագաւորութեան մայրաքաղաքը եղած է Անին:
ա.- Բագրատունեաց
բ.- Արշակունեաց
գ.- Արտաշէսեանց

6.- Գծէ՛.-
մահիկ մը
կիսալուսին մը
լիալուսին մը

7.- Վարդան Այգեկցիի «Կաղ զինուորը» գրութիւնը...
ա.- պատմուածք մըն է
բ.- հեքիաթ մըն է
գ.- առակ մըն է

8.- Անբան Հուրիին մօրաքոյրը զոր միջատին վերածուած էր:
ա.- ճանճ
բ.- բզեզ
գ.- մծեղ

Մանկապատանեկան Զորիգոնը կը հովանաւորեն ՀՕՄ-ի
Գանատայի Շրջանային վարչութիւնը եւ Գանատայի շրջանի
իր 10 մասնաճիւղերը

Հեռաձայն (514) 332-3757
Հեռապատճէն (514) 332-4870
Email: sylvia@horizonweekly.ca

Թիւը պատրաստեց՝
Սալբի Էլէյճեան-Քելլէեան